

MONS. STANISLAV ZVOLENSKÝ
pozsonyi érsek-metropolita

PÁSZTORLEVELE TOURS-I SZT. MÁRTON ÜNNEPE ALKALMÁBÓL 2016-BAN

Kedves testvérek,

székesegyházunk és főegyházmegyénk védőszentjének, Szent Mártonnak ünnepe alkalmából szólok hozzátok, hogy ily módon is mélyebben átélhessük lelki közösségünket.

Meghívlak Titeket, hogy közösen telepedjünk Isten Igéjének asztalához, s szívesen szolgálok elmélkedésemmel, amely Isten nekünk szóló üzenetéhez vezethet közelebb, amit az imént meghallgatott szentírási szövegben találunk.

Természetesnek véljük, hogy érdeklődünk a legújabb információk iránt, figyelemmel kísérjük az eseményekről beszámoló híreket, amelyek itthon, nálunk, vagy más országokban történtek, s tudatosítjuk, hogy aránylag gyakran vagyunk kénytelenek híreket figyelni földrengésekről – mint például mostanában ismételtén Olaszországban –, vagy a szíriai vagy iraki háborús konfliktusokról, vagy pedig a nagy feszültségről, illetve harcokról is Ukrajna területén.

Mit jelent ez számunkra az Istennel való kapcsolatban? Hogyan kell viselkednünk? Figyeljük meg, hogy létezik hasonlóság a mi jelenlegi tapasztalataink és az között, amit az Úr Jézus szükségesnek vélt mondani, ahogy a mai evangéliumi részletben hallottuk.

Amikor tanítványaival a jeruzsálemi templom udvarán haladt át, s a tanítványok természetes módon megcsodálták a magasztos építmény gyönyörű építőművészetét, tekintetét a jelen pillanat határán túlra irányította, s figyelmeztette tanítványait arra, hogy a jeruzsálemi templom ékes építménye ledöntetik és megsemmisül, hogy földrengések és egyéb természeti szerencsétlenségek jönnek, háborúk, egyházüldözés, valamint, hogy hamis próféták bukkannak fel. Kihasználta ezt a helyzetet arra, hogy megválaszolja tanítványainak és nekünk, hogy mit jelentenek ezek a fájdalmas valóságok számunkra, s hogyan kell viselkedniük tanítványainak akkor, ma és a jövőben.

Alapvető tanácsként az Úr Jézus azt adja, hogy ne hagyjuk magunkat letéríteni a helyes útról, hogy ne reagáljunk félelemmel és pánikkal, hanem hogy kitartók maradjunk a jóban. Az Úr Jézus fő üzenete az, hogy a változások és felfordulások idején is megőrizzük nyugalmunkat, hogy a krízisidőszakokban ne hozzunk semmilyen elhamarkodott döntést, de ne essünk a passzivitásba sem, hanem maradjunk

tevékenyek, állhatatosak, becsületesek. Valamint, hogy mindezek a fájdalmas hírek és tragikus események ahhoz vezessenek minket, hogy tekintetünket a földi élet láthatára fölé emeljük, hozzájárulva ahhoz is, hogy tejes komolysággal elfogadjuk azt a határt is, amit világvégeként említünk, bár ezek mellett nem szükséges igyekeznünk meghatározni, mikor következik be a világvége. Fontos tudatosítani, hogy a törések, megrázkódtatások, veszélyek földi létezésünk határának jelei, s mi nyugodtak maradhatunk és nyugodtnak kell maradnunk, s egyben tevékenyek, állhatatosnak és becsületesnek. Az evangélium végén hallottuk az egyszerű felhívást: „Állhatatossággal őrzitek meg lelketeket.” (Lk 21, 19)

Az Úr Jézus szavai érintenek minket, készségesek vagyunk elfogadni tanítását, hogy helyes megőrizni a belső békét, hogy helyes hozzáállás tevékenyek, állhatatosnak, kitartónak és becsületesnek maradni. De mit jelenthetne ez még konkrétabban számunkra?

Felkínálkozik számunkra az alkalom, hogy összefüggést keressünk azzal, amit a második olvasmányban Szent Pál apostolnak a tesszalóniki hívekhez írt második leveléből hallottunk. Pál apostol a görög Tesszalónika városban hirdette az evangéliumot, ahol nyolc évszázaddal később Szent Konstantin Cirill és Metód hittérítők születtek. S mikor ott hirdette az evangéliumot, foglalkoznia kellett azzal a problémával, hogy néhány hívő valóban mint hamis próféták kezdték az adott kor némely fájdalmas eseményét úgy magyarázni, mint a közeli világvége nyilvánvaló jelét. Megszűntek kötelességeiket teljesíteni családjukban, megszűntek dolgozni, abban a meggyőződésben, hogy a világvége közel van. Pál apostol komolyan figyelmeztette őket. Ő maga tanította őket arra, hogy a földi létezés jelenlegi, emberi bűnöktől sebzett állapota behatárolt és vége lesz. Valamint kérte őket, hogy az esetleges veszélyek ellenére is, hozzá hasonlóan ők is békésen dolgozzanak, s legyenek az Úr Jézus tanácsa szerint békések, tevékenyek, becsületesek és kitartók.

Tudatosítjuk, hogy a kérés, hogy a különféle megpróbáltatások közepette is békések, tevékenyek, becsületesek és kitartók legyünk és folytassuk munkánkat, szolgálatunkat a családban, nem egészen egyszerű. Tudatosítjuk, hogy Krisztusban testvéreink közül többek számára, akik különféle nehézségek miatt, amik a megsebzett családi kötelékekből származnak, például elhagyottakká válnak szüleik, férjük, feleségük által, nagyon nehéz feladatot jelent a javaslat a krízishelyzetekben is békésnek, tevékenyek és becsületesnek maradni.

Mi minden évben buzdulunk védőszentünk, Márton példáján, aki megosztotta palástját a szegény emberrel, s így cselekedett egész élete folyamán. Mi is, az ő ünnepe alkalmából osztozunk azokkal, akik segítségünkre szorulnak. Az idei szentmártongyűjtéssel gyermekotthonok egykori lakóit és válságban szenvedő családokat

szeretnénk támogatni, hogy biztosítottak legyenek számukra az élethez szükséges alapvető dolgok, hogy segítségükre legyenek az álláskeresésben, pszichológiai tanácsadásban és terápiában – mindezt a Dorka elnevezésű család-megújító központokban Eperjesen, Kassán, Zólyomban és Pozsonyban.

Szent Márton életrajzában feljegyzésre kerül, hogy születésének éve 316 vagy 317 volt. Mindenesetre születése 1700. évfordulójának évében járunk, s ezért szeretnénk főegyházmegyénkben a következő időszakot, 2016. november 11-től 2017. november 12-ig mint Szent Márton Évét ünnepelni, hogy alkalmunk legyen még mélyebben megismerni életének fenséges példáját.

S így kedves testvérek, igaz, hogy mi is különféle nehézségeket és veszélyeztetéseket élünk át, de hálásak vagyunk, hogy életutunkon követhetjük az Úr Jézus szavait, hogy mindennek ellenére békések, tevékenyek, becsületesek, irgalmasok és kitartók legyünk, védőszentünk, Szent Márton példája szerint is. Segítsen ebben minket a mindenható Isten: az Atya, a Fiú és a Szentlélek. Ámen.

Áldásomat adom,

✠ **Mons. Stanislav Zvolenský**
pozsonyi érsek-metropolita